

Mt 6, 11. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

TEPLOMMAL „LEKENYEREZETT”

GYÜLEKEZET SZENTENDRÉN.

(2020.08.23. SZTHÜU 11. VASÁRNAP)

Kettős ünnepet tartunk ma. De mégis egy harmadikkal kezdem.

Három nappal ezelőtt adtunk hálát az új kenyérért. Két nappal ezelőtt volt az új templomunk szentelésének 16. évfordulója és egy nappal ezelőtt ünnepelte a Horváth-Hegyi család a nagytiszteletű asszony, drága karvezetőnk Janka születésnapját. Ünnepeljük tehát az augusztusiakat. Tudom, itt nincs szokásban a szülinaposok köszöntése, de személyesen is érintve érzem magam, hiszen én is kipróbáltam ezt a hónapot – elég jó volt benne születni! 70 éves koromra a 15. unokám is megtisztelt azzal, hogy közös hónapban született velem. Nagyon meghatott!

No, de térjünk a két másik ünnepre!

1. Az 1941-ben az önállósodásra lépett gyülekezetnek ez a ma ünnepelt Isten-háza a harmadik temploma!

Nem számoltam, el magam! Nem is a Dumtsa Jenő 8. sz alatti ingatlanra gondolok! Az első templom csak építőanyagokban volt még, amikor jött a háború. Úgy olvastam a krónikában, hogy a téglákat a város elvette óvóhely építésére, és utána nem kapta vissza azt a szentendrei evangélikusság.

Az első templom ilyen fajta torzulása mégis mély hálával és hittel kell, hogy eltöltse szívünket.

A középkorban és később is építettek erőd templomokat, amibe a vész esetén testileg is védelmet talált a város népe.

Lényegében minden templomnak óvóhelynek kell lennie.

Óvni az életet, az erkölcsöket, a családokat, a házasságokat. Testvérek, ha dül körülöttetek a lelki háború, ha támad a Személyes Gonosz, jöjjetek az Óvóhelyetekre! Találjatok oltalmat a gyülekezetben, a templomotokban.

Az első **templom-csírából** tehát óvóhely lett!

A második templom 1950-ben megint csak veszélynek volt kitéve. A hatóságok elrendelték a megkezdett, vagy rommá lett épületek lebontását. A közgyűlés ellentmondott a presbiteri döntésnek és 1950 böjtje alatt, azaz 49 nap alatt, nem lebontotta, hanem Húsvétra felépített az Isten házát.

Az Úr Jézus azt mondta, romboljátok le ezt a templomot és én 3 nap alatt fölépítem... ennek a negyvenkilenc napos variációja, csodája a mi második templomunk. Húsvétra kész lett a háború Golgotája után!

A képen látható 1974-es finn felvételeken id. Szentpétery Pétert látjuk, amint szorgalmas gyülekezeti tagokkal tovább építették és javították a parókiát, illetve a templomot.

A félévszázadon át óvón befogadó templom azonban olyan rossz állapotba került, hogy felújítás helyett

2004. aug 21-re felépült a mostani, a gyülekezet 3. temploma.

Ennek örül a gyülekezet mostani lelkésze, felügyelője, presbitériuma, a lelki család apraja nagyja, a Szentendrei Evangélikus Gyülekezet.

Mert Isten hozott ránk békeidőt.

Míg világszerte templomokat adnak el, itt templom épült.

Templom mindennapi használatra, táplálásra, a mindennapi kenyér templomaként!

2. Új kenyeret ünneplünk!

A kenyérről kapcsolatban több szólás-mondás, fogalom-társítás ismeretes a magyarban.

Megette a kenyere javát- mondjuk az öreg emberről.

Hát én a cukrom javát is!

Külön kenyérré mentek, mondjuk, ha a fiatal pár otthagyja a szülői házat, de akkor is ezt mondjuk, ha valakik haragban vannak egymással.

Kenyeres pajtások, akik gyermekkorukat együtt töltötték.

A családfő kenyérkeresetéből tartja fenn gyermekeit.

Az Ószövetségben olvassuk, hogy a pogányfeleségű Akháb király afölötti bánatában, hogy Nábót nem akarta neki eladni a szőlőjét, bánatában a falfelé fordult és nem evett kenyeret...

A panem et circenses világa ismét divat lett és torzultak is a polcra került vonalkódos veknik.

Beszélünk mindennapi kenyérről, melyre az Úr tanított bennünket imádságában, beszélünk a művész kenyérééről és beszélünk az örök életnek kenyérééről.

Csodálatos a magyar nyelv, hogy milyen képiesen használja ennek az ősi eledelnek jelentéseit és üzeneteit.

A kenyér üzenet.

Balatonfelvidéki mesék és mondák szólnak gögös úrilányról, aki nem adott a koldusnak a kenyérből, de ő maga, a hiúsága miatt,

hogyan jól lássa magát a tükörben, kenyerekre állt – és a monda szerint ott kövesedett meg.

Költő beszél az aránytalan kenyér elosztásról és arról, hogy kinek fáj igazán az „égő élet heve” a grófi szérún, mely „fut reszket a riadt mezőn”, míg a gróf valahol mulat.

Az ezredfordulón filmet forgattunk a Családi c. sorozatunkban a családi bibliákról. Dr. Ötvös József tudományos kutató lelkész meghatódva emlékezett vissza édesanyjára, aki mindennapi kenyéreként olvasta a nagy családi Bibliát. Az asztalka, amit az olvasásnál használt kenyértartóként szolgált tovább, amikor megörökölték.

A protestáns templomokban nincs szentségtartó, tabernákulum, de fontos tudatosítanunk, hogy az oltárasztalunkon ott van a mindennapi lelki kenyér, a Biblia!

Gyermekkorom emléke a kenyér tisztelete. Nem volt szabad dobálni, s főleg eldobni. A kenyér ott élt a nagytarcsai házakban az emberrel. Babusgatta a háziasszony a kovászt, mint egy kis pólyás gyermeket, azután jött a gyúrás, a kelesztés és irány a falu egyetlen pékműhelye, ahol kisütötték.

Emlékszem finom, kissé savanykás rozs-ízére. Akár két hétig sem romlott meg.

Jajj! Azóta ez is változott. Sürgetik a kenyérgyártást, mint a tojatott tyúkot, az éretlenül leszedett brazil paradicsomot. Nem adnak neki időt éledni, megkelni. Minél hamarabb a boltokba, a polcokra! Ezért puffasztják, adalékozzák, pazarolják, eldobják. De szomorú a mai hajszott kenyerek élete!

Elmaradnak a kenyérkeresztelők!

Mert már nagyon kevesen teszik, hogy keresztet rajzolnak a vonalkód páruzamosai fölé a megszegés előtt és hálaimát mondanak érte Istennek a gabonacsírázás Teremtőjének.

A kenyér több mint táplálék.

Ott szerepel az Utolsó vacsora terítékén.

Az az Isten Fia, aki ellenállt a személyes gonosz rövidzárlatos kísértésének, hogy a köveket kenyérré változtassa, az ötezer embert elégített meg öt árpakenyérrel, és ma hétmilliárdnak kínálja naponként.

A nép, amely Kánaán felé tartott, mannát kapott, de akik az örökéletre igyekeznek, azok az Úr testét. **Az élet kenyerét.**

Vegyétek, egyétek ez az én testem! Mondta az a Megváltó az utolsó vacsorán, aki tanította, hogy ha a gabonamag nem hal el, egymaga marad, de amelyik vállalja a halált, az száz annyit terem.

Végére tartogattam még egy kenyér mondást.

Ne szörnyülködjünk, Negatív üzenete van.

Lekenyerez. Lekenyerezés.

Akkor mondjuk ezt, ha valaki valakit megveszteget. Valamit fölkinál, hogy elérje a célját. A másik kellemetlen helyzetbe kerül, és kényszerpályára jut.

Most itt ebben a templomban kenyérünnep és templomünnep táján, hadd használjam a lekenyerezés szót egy szokatlan, lehet, hogy megdöbbentő kapcsolatban.

A személeteség miatt vetemedek erre a kiélezésre.

**ISTEN A DRÁGA JÉZUS KRISZTUSBAN, FIÁBAN
LEKENYEREZTE A VILÁGOT.**

Ne botránkozzunk! Mert azt mondtuk a szó vesztegetést jelent – hát itt épen NEM AZ VESZTÉSRŐL VAN SZÓ, hanem a megmentés a megváltás zálogjáról. Azt mondtuk, hogy valaki valamit fölkinál, hogy elérje a célját.

Hát Jézus Krisztus fölkinálta szenvedését, kereszthalálát, pokoljárását, hogy elérje a célját, vagyis megszabadítson a kárhózzától, vagyis megmentsen az örök Üdvösségre bennünket.

Igen! Az Istennél más értelmet nyer a lekenyerezés!

Tudjátok az evangélium szerint sokszor van ilyen fordulat. Kérdés, van-e alázatomból végig gondolni a helyzetemet.

Jézus valakinek nem lekenyerezésről beszélt, hanem azt mondta az asszonynak, nem jó elvenni a fiak kenyerét és az ebeknek vetni!
- A mély hit erre azt mondta, de a kutyák is kapnak a morzsákból.

Őnála a legnagyobb tisztesség, a legnagyobb kegyelem a lekenyerezés.

Megtér ez a rossz kifejezés az Isten közelében!

Boldog vagyok, ha az Isten lekenyerezettje vagyok. Boldog vagyok, ha magamhoz veszem azt a kenyeret, melyről az Úr Jézus ezt mondta: ez az én testem, és tudom, hogy nem az én érdemem. Lekenyerezett lettem és a hála és a kegyelem „kényszerpályájára” kerültem!

Meg is kérdezem magunktól, testvérek! Érezzük, hogy le vagyunk lekenyerezve? Hogy Isten lekenyerezettjei vagyunk?

Aki még ezt nem érti, aki elutasítja ezt a fogalmat, az jó, ha átgondolja a hitéletét. Ha nem tudom elfogadni, akkor még nagyon sok bennem az önmegváltás-tudat.

Testvérem, szégyen és nyomorúságos dolog az embernek, egy rokon, egy főnök lekenyerezettjének lenni, de a legnagyobb boldogság

Isten lekenyerezése.

Egyébként, azzal, hogy ellátja a teremtett törvények, a magcsírázás, a százannyi termés törvényével a Föld hétmilliárd emberét, azzal már mindannyiunkat fizikailag lekenyerezett. A természetben ma a Teremtő termést - adónak több mint hétmilliárd lekenyerezettje van

Mert a mezőgazdaság, az agrártudomány, a kaszások és a kombájnosok, a molnárok és a pékek is lekenyerezettjei a csírázás Urának, a termést adó Teremtőnek! Nélküle egyiknek sem lenne munkája és kenyérkeresete!

De mi, akik nemcsak biológiai életről tudunk, hanem lelkiről és örökéletről, a mi lekenyerezésünk az Élet Kenyerével történt!

Mert Ő mondta: Én vagyok az Életnek Kenyere. Jn 6, 35

Ezek után hadd szólítsam meg ünneplő magunkat!

Szeretett templommal lekenyerezett szentendrei gyülekezet!

Isten hozott olyan időket ránk, hogy megépülhetett a 3. templom. No, nem úgy, mint a régiek idejében, hogy kenyérkeresetükből minden állami, külső támogatás nélkül templomot építettünk, 49 nap alatt – bőjti időben, hogy a Föltámadásra kész legyen – a hatalmasságok rendeleteivel ellenkezve az istenház!

Akkor Isten hatalmasságokat mozgatott meg, hogy a kivérzett, elgyengült közösségeket külső, nem egyházi támogatással templommal ajándékozza meg.

Templommal lekenyerezett Testvérek!

Lekenyerezettek vagyunk és lekenyerezőnk célja, hogy örök életre, üdvösségre jussunk.

Ne hümmögjünk, mert ebben a templomban kaptuk az Ő testét és véréét, Az Élet kenyereét.

Ez a templom a kenyér háza is: Héberül Betlehem.

Betlehem, ahol földre lép karácsonykor az Isten Fia, az Élet Kenyere! A templom olyan imádság háza, ahol a mindennapi kenyéréért is imádkozunk!

Bár az elmúlt időszakban a járvány miatt nem lehettünk együtt itt a templomban, az asztalnál, közös kenyéren, az úrvacsorában.

De adjunk hálát, mert kenyeret kaptunk!

Lekenyerezettek vagyunk, mert míg mi a javadalmunk morzsáit sem tudjuk sokszor odaszánni küszöbön fekvő Lázároknak, Dávid fia után kiáltó társadalmunknak, épülő óvodáknak, iskoláknak, parókiáknak, templomoknak, addig az Úr csodákat művelt! Templommal is lekenyerezett minket!

Ne ágáljunk a kifejezés ellen, mert ez az igazság. Templommal lekenyerezett gyülekezet vagyunk.

És valljuk meg: úgy kell nekünk ez a ház, ez a gyülekezet, az itt átélt úrvacsorai áhítat, mint egy falat mindennapi kenyér az éhezőknek!

Mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma!

Imádkozzunk!